

DONDERDAG DEN

VRIJZAV. 25 APRIL 1838.
PARAMARIBO.

3den MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

ADVERTISSEMENTEN.

Gouvernements Secretaris.

PARAMARIBO, den 30 April 1838.

Bij Zijne Excellentie den Gouverneur

Generaal opgemerkt, zijnde, dat, op den

text van art. 24 der Wet van 24 Januarij

1838, op de uitlegging, der, Geneeskundige

wetenschappen in de Kolonie Suriname,

(Gouvernementsblad No. 2.) een mislag

is ingesloten, welke, in de toepassing,

tot verkeerde gevolgtrekkingen aanleiding

zou kunnen geven, heeft, mitsdien, bij re-

soluatie van heden No. 507, 48, geordene-

den en verstaan, dat, dezelve, eene, de

navolgende nieuwe redactie, te zijn.

Art. 1. De Geneeskundige wetenschappen

voor ieder, welke, hetwelk niet

overeenkomstig, met, de, art. 24, is

ingelid, en, welke, de, Gemeente

bij de uitlegging, der, Geneeskundige

wetenschappen, in de Kolonie Suriname,

eenderis, kennis, magt, bekomen, zal, door

den Medicijn, Chirurgie, of, andere,

trac, Doctor, verbeurd, worden, eene

boete, van, 3.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretaris.

PARAMARIBO, den 27 April 1838.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den

Gouverneur, Generaal, van den 27sten de

maand No. 502, 458, is de klerk bij de

Magazijnen C. L. D'HONDT, oeroot, uit

die betrekking ontslagen en benoemd ge-

worden tot Bijtigger bij de Aukker

Rechners alhier.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretaris.

PARAMARIBO, den 1 Mei 1838.

Namens Zijne Excellentie den Gouver-

neur Generaal, wordt bij deze bekend ge-

maakt, dat de, Bepaling, van, het, Brood

bepaald is, als volgt:

Dat een, BROOD, van, acht, Centen,

moet wegen 6 Onzen; en

Dat van, vier, Centen, 3 Onzen.

Werdende, alsoo, alle, Broodbakkers, ge-

last, zich, naar, te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TOEGINGEN.

BINNENKOMEN.

Den 30sten April, de Nd. Am. Brik Caynet,
Kapt. D. Driskell, van Boston, hebbende
20 dagen reis.Idem, de Engelsche Schooner Robert Haynes,
Kapt. W. Payne, van Demerary; Passagiers:
de Luitenant der Engelsche Marine J. Roppel;
J. P. Neese; John Cameron; H. M. Tall en
deszelfs Zuster.Berigten over Demerary ontvangen, mel-
den, dat uit het Engelsch Anblad The Times
van den 26sten Februarij 1838 blijkt, dat het
Schip de Twee Gebroeders; geberd door Kapt.
J. K. Perrowen, van Suriname vertrokken en
bestemd naar Amsterdam, op den 19den Fe-
bruarij j. l. op de hoogte van Scilly is ge-
strand en verbruist. De Suikervracht is
verloren gegaan; de mede ingeladen 67 baten
Cacao, zijn, in een beschadigden staat gered
geworden.

(18704) De Gouverneur Generaal en

Herrn van HEEREN, voornemens

zijnde, in den loop der tegenwoordige

maand naar het Noorden te vertrekken,

zullen zich doen vergezellen van hunne

vrije bedienden GEDARD HENDRIK VAN

ZUTPHEN, CHRISTINA MARIA FRAN-

CINA VAN ZUTPHEN en JUDANNA SOPHIA

KAMMERHENDEN.

Het HUIS en ERF, La. E.

No. 288, aan de Prince Straat,

aankomende voor de helft den Boedel

van CORNELIA SCHEPER, en voor

de wederhelft E. SCHEER geb. VER

SCHUUR.

2. Den GED. FRANKFORT,

gelegen aan de rivier boven Sara-

meest, ter rechterhand in het op-

varen, toekomende aan opge-

noemde.

Het HUIS en ERF, La. E.

No. 276, aan de Prince Straat, aan-

komende voor de helft den Boedel

BLANKA DA.

No. 321, aan de Prince Straat, toe-

hoorende den Boedel MOZES van

LOUIS.

En over veertien dagen:

5. Het HUIS en ERF, La. A.

No. 2, op den groote Rijweg op

Combe, aankomende de minderjarige

Erven van M. D. SCHMIDT.

Paramaribo den 1 Mei 1838.

M. N. ARLAUD,

2de Commies.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ

VAN

WELDADIGHEID.

Het HOOFD-BESTUUR dezer Maat-

schappij het houden eener Openbare Ver-

gadering tot het doen van het verslag

over den jaer 1837, hebbende vastgesteld

tegens Vrijdag den 1den Mei eerstkomende,

heeft de eer ter kennis van het algemeen

en van derzelver Leden in het bijzonder

te brengen, dat deze Vergadering zal plaats

hebben des morgens ten half negen uren

in het Kerkgebouw der Evangelische

Luthersche Gemeente alhier.

Het HOOFD-BESTUUR voornoemd,

moodigt zoo wel de Leden dezer Maat-

schappij als de overige Ingezeten dezer

plaats ten vriendelijkste uit de Vergadering

bij te wonen, en door eene talrijk op-

komst, den instel dier plegtigheid te ver-

hoogen.

Paramaribo den 25 April 1838.

De Algemeene Secretaris,

P. V O S.

(18705) De ondergeteekenden geven bij

deze te kennen, dat zij als KOOPLIEDEN

hebben geassocieerd, onder de Firma

KROSS & COMP., — recomanderen zich

in de gunst der Heeren Planters en ver-

dere Ingezeten, en bieden tevens te

koop aan;

Beste Bier, Hoode Madera, en Rijn
Wijn, Mustard Wijn, Cognac Brandewijn,
Seltzerwater in manden, en de Liqueu-
ren, Fransche Versuchten op Brandewijn,
Maaghten en extract d'Amanthe, en de
Koper- en Blikwaren in soorten, en veel
meer andere GOEDEREN, tegens eerste
prijzen.

Paramaribo den 2 Mei 1838.

J. A. KROSS.

J. P. C. UCKERMAN.

Weggedreven:

(17602) Van de Plantaadje Vredenburg

eene PONT, die dezelve te rug bezigt

of eenig verwijzing kan doen, zal generaal

beloofd worden. Adres bij J. D. de

MEINERTZHAGEN.

(18706) W. H. LANS is voornemens voor

een jaar tijds de Kolonie te verlaten.

(18707) D. ALLEBING.

Mengelwerk.

MENSCHKUNDIGE AANMERKINGEN.

1. Iemand, die elke Vriende wel wil, en

ieder een verplichten wil, ieder een iet an-
naams zeggen of betoenen, kan inderdaad in

de samenleving een behagelijk wezen zijn; maar

dit is niet het doel, dat men zich moet stel-

len. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

wordt. Het doel is, dat men een goed mens

5. Waarom zijn de Menschen toch in alle vakken en kringen eenwig tegen elkander in Staatkundigen, Zedelijken of Wijsgeerigen oorlog?—Is het, omdat zij zich onderling niet verdragen kunnen? Is het, omdat het *Egoïs-mus* ieder te veel doet ingrijpen in eens anders grondgebied? Is het, omdat de ondoeligen te talrijk, te veel op elkander gehoopt zijn, om met den anderen in goede harmonie te blijven bestaan? Ik weet het niet, maar het aan hem, misschien wel aan dit alles te gelijk, en ook nog veel meer. Dit weet ik, dat de Heer der Schepping, steevast reden heeft, om zich, van dien kant, boven de familie der worst te dieren verheven te achten, want deze azen hog op anderen roef, en laten hun eigen ge-minde ongeschied. Wij integendeel zijn in een-waardigheid onder elkander; en, hetgeen zon-darig is: nooit waren wij dit sterker, dan toen wij het meest *fraterniseerden*!

De vermaarde Hoogleraar in de Godgeleerdheid (na 1804 te Utrecht) Harm. Alex. Röell, reeds eens, tegen het einde der groote vakantie, van Dordrecht, (afwaars hij twee weken gevestigd heeft gehand), met den gewonen postwagen naar Utrecht. Op den wagon waren voorts alleen twee Studenten in de Godgeleerdheid aan de Leijdsche hoogeschool, die over Utrecht weder derwaarts vertrokken, en Röell niet van persoon kenden. Het was toen in den tijd, dat 's mans zijn gesponnen kattenjas veel alarm in de Nederlandsche Hervormde Kerk, en natuurlijk ook vele sprank onder de Theologische Studenten wekten, — Deze beide jonge geleerden overlegden dan, den lastigen dag op den postwagen te slijten, met spetsieel en grondig over de hottesij van den Disputatien Professor Röell medenadenken, aan den de een de verdediger, en de ander de Opponent van Röell maken zou. Zoo disputarden zij dan, spiegelvechtende, tot 's avonds, wanneer, bij het aankomen te Utrecht, Prof. Röell de Heeren bedankte voor de eer, welke zij hem aangedaan, en het genoegens, dienende zij hem vanzelf bedanken, door zijne groote en goede kennis te kloek en den from respectievelijk te bewijzen aan te verdedigen."

(Fragment mit A. WALLS Korrespondenz.)

» Weg met menselijke gelukzaligheid! —
» Lang leve de zielekunde! — klonk het nu
aan eene der ronde tafelen.
» Op den ondergang der zinnelijkheid, mijne
» Heeren! — klonk het aan een ander tafeltje.
» Bravo! bravo! Men en verdedige eene
geheel menigte stemmen — Verge de zinne-
» lijkheid! Leve de zielekunde!

In vorige eeuwen gemakten konige Joden te Konstantinopelen met verscheidene Turken in eenen twist over het toekomstige leven. De eerste beweerden, dat hanne Helle de genigte was, die op den algemeenen verdediging in het bezit van het Paradijs zou komen; waarop de Turken vroegen: » Wanneer dit volgehoort zal meening, zoo is; zoo nogt ons toeh, waar wij dan hylzen zullen? De Joden hadden de stoutheid mist, van te zeggen, dat de Turken geheel daarvan zouden afgesloten zijn, maar antwoordden alleen: » Gy zult ons mede laten » ten de grenzen van het Paradijs bekomen, en » van verre onze gelukzaligheid aanschouwen. » Deze sonderlinge stude kwam voor den Grootvizier, die, daar hij, bij het geringste voorwonder, de Joden met zwaarder belastingen zocht te drukken, deze gelegenheid daartoe aangreep, en zeide: » Hoort, dat de Joden ons » een verblijf buiten de grenzen van het Paradijs » aanwijzen, zoo is het nutt, dat wij daarvan » teuten verzorgen, opdat wij niet van den » blooten Hemel zouden moeten liggen. » De gelijken tijd beval hij, dat de Joden, in het gansche Turksche Rijk, boven de gewone schatting, jaarlijksch nog eene aanmerkelijke som schuldig wisten, tot goedmaking der onkosten van de teuten voor den grooten Sultan, en deze belasting moesten zij nog tot op den huidige dag betalen.

De Heer St. Wienters, te Rheden, is van
antwoordten dat alhier gothische bouwde.
De zijne bewoogden de kerk en overpredig-
heden der predikanten horen dezelfde sene
gehoort dat dien der Minister Kerk, te
Strassburg. Dan, de voornaamste merkwaar-
digheid van deze Kerk is een verschijnsel, dat,
in weerwil van alle gedaan onderzoek, nog
altijd een raadsel blijft. De Kerk heeft name-
lijk, gelijk alle gothische gebouwen van dien
aard, buitensmuurs een aantal pilaren, die
grootendeels meer tot aarzelen, dan tot enig
bewerkkundig out, alsdaar zijn aangebracht. Eene
van deze pilaren nu tride men toenigmalen de
hamer eener schere klok in beweging wordt
gebracht, af, om beter te zeggen, dezelfde
heest de beweging den pilars na.

De pilaar is 40 vooten hoog; dan de klok
hangt, en staat te roeren met den voren m.
Hetzelfde verschijnsel heeft plaats, al welk
men de gemeenschap der lucht, gelijk ook,
wanneer men den hamer alleen in beweging
brengt, zonder dat die de klok aanraakt.

De oorszaak van dit verschijnsel weet men nog
toe niet te verklaaren.

Een Student te *Helmsled* werd ten jafe 1788
voor den *Praefector Magnificus* geroepen ten
wegens begans huijtenaprigheden hooft. De
ijelmaenande Hoogleeaer, hem maenande,
en te het verfaig ielich een dergelijc wange-
ding niet wiet enblijg te maken, bedroef
zich ook, onder anderen, van dien geend, dat
hy, daeromde, een rijdelijk geluk verwoefde
zou. 113. Ik heb 'erw. Magnificus, en ge
Student ten *Helmsled*, van huij van mij niet

DE DEGEN EN DE KRUK VAN DEN
GROOTEN FREDERIE.

Toen Napoleon in October 1806 zegen-
reid in het hof van de Keizerin te
Wien, die in de mede werd inge-
koninklijk Paleis te Pötschen, was tegen, dien
de groote Frederik pligt te dragen, en dat
hij ook de kruik, van welke die Vorst in zijne
laatste levensjaren zich altijd bediende. Hij
bevat hierop, zegt men, den tegenwoordigen
te zenden, als een kostelijk relikwie van
Frederik's onsterfelijkheid en menschdom. Maar
de kruik aan den regerende koning, Frederik-
Wilhelm III, te geven, te denken, en die
op zijde te plaatsen naar Berlin te gebruiken.

Meer twijfelende, als de staat van het Schotsche
 Postwezen in den winter der voorgaande eeuw.
 In 1789 gebeurde het, dat de Landensche
 Post, die slechts éénmaal per week aan
 Edinburgh aankwam, op eenigen Dinsdag
 dezen nog over zaken der Post van den
 Postmeester zelven gerigt, overbragt. Hans
 Koenig gaf ieder week zes Posten te Edinburgh
 aan. Een waren de Landensche Brieven, vijf
 dagen oud, en vyfachtig grs. Daar de Pos-
 tarj desdels bij elke maal geld verloor, bragt
 derhalve in den jare 1789 in Schotland op, de
 consenselijke som van ruim 45000 fl.

De vrouw moet, beninnelijk maken door be-
kwaamheid in huishouding en getrouwheid in
uwen post; — door zachtmoedigheid en bescheidenheid in uwen omgang met anderen; door
aanhoudende werkzaamheid en dienstvaardigheid jegens uwe medemenschen,
en door vrogevendheid in zaken die onverschil-
lig zijn.

toekomst. In den eersten plaats, een lang swe-
ver, een forward hold, en, voor anderen ten
uiterste lastig. Hij doet, al ligt kunne za-
ken, terwijl hij zijn eigene versuimt; roept
met vroekende dreef, zijn inghehoor, wijshoid
en bekwaamheid uit, en verklaart er mede:
- Ik ben een hoegenaadig niet!

(Naar een oud Latijn-Handschrift.)
Het is een overrechten boek.

Leukre wijz' verkwaagt het hart in de vrien-
 (denkringen;
 Zosterling, zinnigzaam! zijt nu prikke-
 (nagen;
 't heug'ge pall' der vreugden is, MARC'S lied
 (te zingen.
 Ik wil, gader ik deze drie, een gezelschap
 (van zinnen.
 Baccus heerlijk vecht vrees van het
 (sint ontveen,
 Lierde ontvonkt het Dichtersgeest, in het koord
 (van zinnen.
 Dichtkunst doet ontfermen het wijd en alid
 (van zinnen.
 Ach! ontstond ma, van de, dat, wat
 (zoude ik beklagen?

Zegt me een twingland: „Drink geen wijn!
(Ik wil alle zin hem geven.
„Mijn geest verdorven!“ — „Noh! ik zou worden
„Worpen. Lief verstandig wagt!“ — „Stout
„(Nou ik hem weer te geven.
„Dank u, speelt u, of ge sterft!“ — „En
(Geef u nu ik sterft!
—————
Te PAMMARTIN, 179. J. ENGELBRECHT,